

tænkes, og i så fald må 1910-konventionens regler gå forud for Bunkerskonventionen.«

Til nr. 6 – 11

Sølovsudvalget bemærker i betænkningens afsnit VII, Til Kapitel 10 om ansvar for olieforureningsskade: »Lovudkastet introducerer to nye kapitler til søloven, der i struktur og indhold lægger sig tæt op ad kapitel 10. Mange af formuleringerne i de tre kapitler hviler på formuleringer, der er ens i de omhandlede konventioner. Sølovsudvalget har således overvejet en række af de i kapitel 10 anvendte formuleringer i lyset af, at der nu er tre kapitler. Der foreslås derfor en række rettelser til formuleringerne af bestemmelserne i kapitel 10.« Udvalget anfører endvidere: »Baggrunden for de enkelte ændringer kan søges i bemærkningerne til de tilsvarende bestemmelser i de nye kapitler. Af særlige punkter kan nævnes: Om ændringen af § 191, stk. 5, henvises til bemærkningerne til § 211, stk. 4 i udkastets kapitel 11. Om flytningen af § 191, stk. 7, til stk. 1, 2. pkt. henvises til bemærkningerne til § 183, stk. 1 i udkastets kapitel 9 a. Om ændringen af § 193, stk. 2, henvises til bemærkningerne til § 214, stk. 2 i udkastets kapitel 11. Ændringen af § 193, stk. 2, litra f skyldes, at både HNS-konventionen, Bunkerskonventionen og 1992-ansvarskonventionen anvender begrebet ”agenter”. Sølovsudvalget har fundet det mere passende at anvende udtrykket ”andre, denne svarer for”, og at dette udtryk skal anvendes i de tre kapitler, hvor konventionerne er indarbejdede.«

Sølovsudvalgets forslag til ændringer af § 192, stk. 1 og § 193, stk. 2, er blevet samlet i ét ændringspunkt for hver bestemmelse. På denne vis forenes Sølovsudvalgets ændringsforslag med et lovteknisk ønske om, at opregningerne i de to bestemmelser ændres fra litra til numre, samt at kvalifikationen af begrebet grov uagtsomhed i § 193, stk. 2, udgår fra lovteksten. Ændringerne er alene af ordensmæssig karakter. Se nærmere om grov uagtsomhed i bemærkningerne til nr. 5 og 29.

Til nr. 12 – 13

Ændringerne er en følge af, at bestemmelserne om SDR og tonnage samles i § 152 under almindelige bestemmelser. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til nr. 14 – 20

Ændringerne omhandler en række tekniske præciseringer. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 6 – 11. Sølovsudvalget bemærker nærmere: »Forslagene til ændringer af §§ 197 og 199 skyldes ønsket om at ensrette sproget i de tre kapitler. Om tilføjelsen af et

nyt stk. 1, 2. pkt. og nye stk. 2 og 3 i § 198 henvises til bemærkningerne til § 219, stk. 4 til 6. Om ophævelsen af § 200, stk. 1, sidste pkt. henvises til bemærkningerne til §§ 188 og 221. Ændringen i § 202 skyldes, at man i lighed med udkastets § 223 har ønsket at samle bemyndigelsesbestemmelserne i et stykke.«

Til nr. 21

Ordlyden i § 201 stammer fra lov nr. 227 af 24. april 1974 om ændring af søloven, som inkorporerede de oprindelige regler om olieerstatningsfonden af 1971. Den beskrevne procedure var i overensstemmelse med den almindelige kundgørelsespraksis i 1974, men proceduren for kundgørelse af internationale aftaler har ændret sig siden da. I dag er kundgørelse i Lovtidende C tilstrækkelig, også for internationale regler, der binder borgerne uden en særlig transformationslov. Forslaget lader det være op til den til enhver tid gældende praksis at afgøre kundgørelsesformen. I dag er den alt-overvejende hovedregel, at udenrigsministeren foranstalter kundgørelsen i Lovtidende C i dansk oversættelse og eventuelt den engelske originaltekst.

Til nr. 22 – 23

Ændringerne omhandler en række tekniske præciseringer. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 6 – 11. Sølovsudvalget bemærker nærmere: »Ændringen i § 202 skyldes, at man i lighed med udkastets § 223 har ønsket at samle bemyndigelsesbestemmelserne i et stykke.« Kravet om, at bidragspligtige modtagere skal stille sikkerhed for bidragene, stammer fra 1971-fondskonventionens artikel 12(5). Denne bestemmelse gik ud ved revisionen af konventionen i 1992 og er derfor ikke længere gældende. Det foreslås på baggrund heraf at ophæve reglen, der aldrig er blevet benyttet.

Til nr. 24

Den særlige bestemmelser om tavshedspligt vedrørende importørernes oplysninger i sølovens § 202, stk. 5, blev introduceret til søloven ved lov nr. 227 af 24. april 1974. I dag er forholdet omfattet af forvaltningslovens regler om tavshedspligt og der er derfor ikke længere behov for en særlig bestemmelse om tavshedspligt. Forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 7 anfører: »Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jfr. borgerlig straffelov § 152 og §§ 152 c-152 f, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, herunder navnlig til: ... enkeltpersoners eller private selskabers eller forenin-